

2.

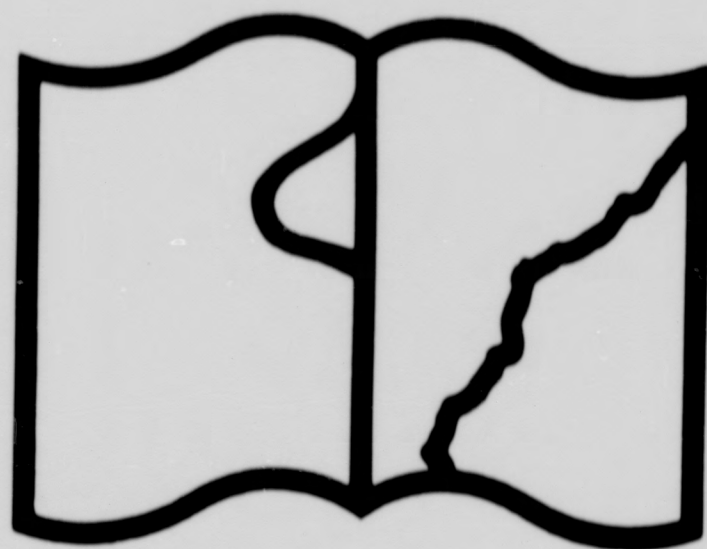
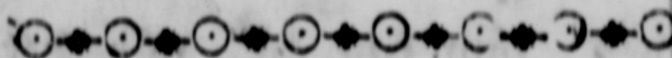
Odet wål åt sjöman gaf
några små chilaner:
Stormarna på lyckans haf
hwalfrwa om hans planer: —
men med sorgfritt anlete
oförtrutet arbete,
och med fredadt samwete
Ser man åt . . . Orkaner.

3.

Må wi, nöjde med wår lott.
hår i dödligheten,
njuta lagom och med mått
hela härligheten. —
Sist, när strömmen drar dit åt,
må wi, utan gny och ståt,
segla med wår lilla Båt
lugnt i ewigheten.

STOCKHOLM,
Elméns och Granbergs Tryckeri, 1831.

GS 383

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbörning
Damaged text

Kärsti du! Kom du, så wese wi swänga,
ser jag rätt på dei, så har du nog lust
Plira man lagom på herregårds dränga;
granna å fälle de men ha ingen utust;
sticka i maten och gapa på ånga,
liksom komme de på en främmande lust.

2.

Speleman spelar och alla skall siunga,
Lustigt, Kärsti lille! Tänner du mei?
Se på de gamla, de sita så tunga,
mysa fromt på mun och glamma för sei.
Låt oss man dansa, allt men wi å unga,
snart det kommer en tid, som nog säger nei.

3.

Tiden han är liksom strömmen wi säga,
löper natt och dag, och har ingen rast,
rinner i forsen båd' högga och låga;
bäst wi gå och spä, så har han oss fast.
Fritt må han löpa; men det vill jag wäga,
lag munter och glad, så står jag mitt fast.

4.

Husch! Här är den, som kan gå, när det
gäller,
ut och slåss för Kung och Fädernesland.
Gråter mi' Kersti, så kanske jag faller
liten tår, som rinner på hennes hand.
Men uti ledet, när skottet det smäller,
skam ta mej, om jag ej då är en man!

5.

Och hade jag gods eller gyllne galoner,
när det blåser marsch så må jag gå ut.
Dränga i byn och de höga Baroner,
alla må de bära svärd eller spjut.
Skiuta en sparf eller stå för kanoner,
ingen rådder här för kulor och krut.

6.

Speleman dricker, och alla skall dricka.
Lustigt, Kersti lille! ta dej en tår.
Se på de gamla, de börla bli qvicka;
grannars morfar ler och säger godtår!
Ulla för lungen och hvar för sin flicka!
Så var det i fjol, så är det i år.

7.

Börla på nytt i en ring, må ni weta
Nu ska polskan få ett friare lopp.
Gerfer! du låt du bli Råmndemans Greta
ser du ej, herr Långsman bju'r henne opp.
Långsman och fogden, dem må du ej reta;
ty då får den lede makt med din tropp.

8.

Fönsterna frostas och knutarna braka.
Wintergatan glimmar bister och klar.
Mor står i spisen och gnistrorna spraka
lagar gröten till och nickar åt far.
Den ej kan rimma, får gröten ej smaka,
kommer derpå an så wet jag min far!

9.

Hjertat i bröstet när det ska så wara,
lite smått och godt på faten ibland,
lefiwa i ro för sitt samwete bara,
ha en dans om sönda'n när man så kan.
Då will jag fritt låta sorgerna fara,
då lyfter mig ej till främmande land.

Sjdmans-Wisa.

När på kärlekens försåt
mången seglar ner sig . . .
när på Politikens stråt
det likaså betar sig . . .
segle wi på samma sätt,
men ta saken mera lätt,
och med mod att styra rätt
hvar och en förser sig.